

“Πες μου, για ποιό λόγο κλαις με τόσο πόνο αυτόν που πέθανε;”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Πες μου, για ποιό λόγο κλαις με τόσο πόνο αυτόν που πέθανε; Γιατί ήταν κακός; Ε, λοιπόν, όχι μόνο δεν πρέπει να κλαις, αλλά και να ευχαριστείς το Θεό, που σταμάτησε πια η κακία του.

Μήπως, απεναντίας, ήταν καλός; Και στην περίπτωση αυτή πρέπει να χαίρεσαι, γιατί πέθανε «πριν η κακία αλλάξει τη σύνεσή του ή η δολιότητα της αμαρτίας εξαπατήσει την ψυχή του».

Ήταν μήπως νέος; Και γι' αυτό ακόμα ευχαρίστησε το Θεό και δόξασέ Τον, γιατί τον πήρε κοντά Του. Όπως εκείνους που πηγαίνουν για ν' αναλάβουν κάποιο αξίωμα, τους κατευοδώνουμε με χαρά και ικανοποίηση, έτσι πρέπει ν' αποχαιρετάμε κι αυτούς που φεύγουν από τούτη τη ζωή, γιατί πηγαίνουν κοντά στο Θεό, όπου θ' απολαμβάνουν μεγάλη τιμή και ευτυχία...

Δεν λέω, βέβαια, ότι δεν πρέπει να λυπόμαστε για το χωρισμό από τ' αγαπημένα μας πρόσωπα, που πεθαίνουν, αλλά να μη λυπόμαστε περισσότερο απ' όσο πρέπει. Γιατί θα παρηγορηθούμε αρκετά, αν σκεφτούμε ότι ο άνθρωπος, που χάσαμε, ήταν θνητός, όπως όλοι μας.

Με το ν' αγανακτούμε, δεν δείχνουμε τίποτ' άλλο, παρά πως ζητάμε πράγματα ασυμβίβαστα με την ανθρώπινη φύση. Γεννήθηκες άνθρωπος, επομένως θνητός. Γιατί, λοιπόν, υποφέρεις με κάτι τόσο φυσικό, όπως ο θάνατος; Μήπως λυπάσαι, επειδή, για να ζήσεις, πρέπει να τρως; Μήπως επιδιώκεις να ζήσεις χωρίς τροφή; Τότε γιατί επιδιώκεις να μην πεθάνεις;

Όσο φυσικό είναι το να τρως, άλλο τόσο και το να πεθάνεις. Αφού είσαι θνητός, μη ζητάς να γίνεις αθάνατος» γιατί αυτό το πράγμα καθορίστηκε και νομοθετήθηκε μια μόνο φορά και για πάντα. Ας μη μοιάζουμε στους ληστές, που θέλουν να κάνουν δικά τους όσα ανήκουν σε άλλους.

Έτσι, όταν ο Θεός παίρνει από μας χρήματα ή τιμή ή δόξα, ακόμα και το σώμα ή και την ψυχή, παίρνει αυτά που Του ανήκουν. Και το παιδί σου ακόμη αν πάρει, δεν παίρνει ουσιαστικά το παιδί σου, αλλά το δικό Του πλάσμα.

Αφού, λοιπόν, εμείς δεν ανήκουμε στον εαυτό μας, πως θα ανήκουν σ' εμάς όσα ανήκουν σ' Εκείνον; Αν η ψυχή σου δεν είναι δική σου, πως είναι δικά σου τα χρήματά σου; Και αν δεν είναι δικά σου, πως ξοδεύεις άσκοπα ή άπρεπα αυτά που ανήκουν σε άλλον;

Μη λες, «Τα δικά μου ξοδεύω, από τα δικά μου διασκεδάζω»» γιατί ξοδεύεις και διασκεδάζεις με τα ξένα. Και τα αποκαλώ ξένα, γιατί ο Θεός θεωρεί δικά σου όσα σου έδωσε, για να τα μοιράσεις στους φτωχούς. Τότε μόνο τα ξένα γίνονται δικά σου. Αν τα ξοδέψεις για τον εαυτό σου, τότε τα δικά σου γίνονται ξένα.